

תת"ע 9089/10/17 - מוחמד כיאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9089-10-17 מדינת ישראל נ' כיאל
תיק חיצוני: 14114500979

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מוחמד כיאל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.11.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. המבקש טען כי לא קיבל הזימון לדין לידי. טען כי נודע לו אודות מועד הדין רק לאחר המצאת גזר הדין במסירה אישית לידי בת זוגו בכתובת מגוריו. לדבריו, הוא כופר באשמה, ולכן שלח בקשה להישפט בדואר רשום עם ציון כתובת מגורים מעודכנת והמתין לקבלת הזימון למשפט. טען כי מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין הוחזר בציון "לא נדרש", כאשר הדבר תמוה בעיניו משום שהוא מקבל דברי דואר באופן סדיר. ציין כי הוא עורך דין במקצועו ונהג ותיק שומר חוק וכי עברו התעבורתי אינו מכביד.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי נשלחה למבקש הזמנה לדין לכתובת שהוא עצמו ציין בבקשה להישפט ומאישור המסירה עולה כי דבר הדואר לא נדרש. טענה כי משלא דרש המבקש את דבר הדואר אין לו להלין אלא על עצמו ויש לראות בכך מסירה כדין. בנוסף טענה כי המבקש לא העלה טענה שעניינה עיוות דין וכי לאור כל האמור אין מקום להיעתר לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
7. משלוח הדוח באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).
- מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הפריך את חזקת המסירה ואף אישר כי עותק גזר הדין אשר נשלח לאותה הכתובת, הומצא לידי.
8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ולא פירט מדוע הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש הוא קנס בגובה הקנס המקורי הקבוע לצד העבירה בחוק.
9. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.
10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.
- הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.2.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.**
11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.